

Nữ sinh Đặng Khánh nói về bài thơ ‘Hai sắc hoa ti gôn’

Một mùa thu trước, m^ui hoàng hôn
Nhặt cánh hoa rơi ch^ong th^oy bu^on,
Nhuộm ánh n^ong tà qua mái tóc,
Tôi chờ người đ^on với yêu đương.
Người ^oy thường hay ng^om lạnh lòng
D^oi đường xa vút bóng chi^ou phong,
Và phương trời th^om mờ sương, cát,
Tay vít dây hoa tr^ong ch^onh lòng.
Người ^oy thường hay vu^ot tóc tôi,
Th^o dài trong lúc th^oy tôi vui,
B^o rằng: “Hoa, dáng như tim vỡ,
Anh sợ tình ta cũng vỡ thôi!”
Thu^o ^oy, nào tôi đã hi^ou gì
Cánh hoa tan tác c^oa sinh ly,
Cho nên cười đáp: “Màu hoa tr^ong
Là chút lòng trong ch^ong bi^on suy”
Đâu bi^ot l^on đi một l^o làng,
Dưới trời đau kh^o ch^ot yêu đương.

Người xa xăm quá! – Tôi buồn lắm,
Trong một ngày vui pháo nhuộm đường...
Từ đây, thu rồi, thu lại thu,
Lòng tôi còn giá đẹn bao giờ
Chẳng tôi vẫn biết tôi thương nhớ...
Người ơi, cho nên vẫn hững hờ.
Tôi vẫn đi bên cạnh cuộc đời
Ái ân lạt lẽo của chúng tôi,
Mà từng thu chết, từng thu chết,
Vẫn giữu trong tim bóng “một người”.
Buồn quá! hôm nay xem tiếu thuyết
Thấy ai cũng ví cánh hoa xưa
Nhưng hững tựa trái tim tan vỡ.
Và đỏ như màu máu thắm pha!
Tôi nhớ lời người đã bảo tôi
Một mùa thu trước rồi xa xôi...
Đến nay tôi hiểu thì tôi đã,
Làm lỡ tình duyên cũ mất rồi!
Tôi sợ chiều thu phớt nắng mờ,
Chiều thu, hoa đỏ rụng chiều thu
Gió vù lạnh lẽo chân mây vung,
Người ơi sang sông đứng ngắm đò.

*Nếu biết rằng tôi đã lấy chồng,
Trời ơi! Người ấy có buồn không?
Có thm nghĩ tới loài hoa... vở
Tựa trái tim phai, tựa máu hồng?*

Tác giả: TTKH

Nguồn:

1. Tiểu thuyết thứ bảy, số 179, 30-10-1937
2. Thi nhân Việt Nam, NXB Văn học, 2005

Tác giả bài thơ “Hai sắc hoa ti gôn” là người Ph Lý?

Vietnamnet vừa đăng bài viết [“Giai nhân Hà thành tiết lộ v tác giả bài thơ “Hai sắc hoa ti gôn”](#)”, theo đó, một cựu nữ sinh trường Đng Khánh đã tiết lộ tác giả bài thơ nổi tiếng trên là người Ph Lý. Xin giới thiệu bài viết này.

Giai nhân Hà thành tiết lộ v tác giả bài thơ ‘Hai sắc hoa ti gôn’

Một ngày cuối tháng 5, tại căn nhà nằm khuất sâu trong con ngõ nhỏ Võ Thị Sáu, Hai Bà Trưng, Hà Nội, chúng tôi có dịp gặp gỡ bà Viên Thị Thuận, năm nay 94 tuổi, một trong những nữ sinh Đng Khánh thu nào.

Trường nữ sinh Đng Khánh – Hà Nội (College de Jeunes Filles) được thành lập năm 1917, nay là trường THCS Trưng Vương – Hà Nội, là ngôi trường duy nhất cĩa miền Bắc dành riêng cho nữ sinh tới cấp trung học.

Lớp của bà Viên Thị Thuận khóa 1934 – 1942.

Ngôi trường được xây dựng vào những thập niên đầu thế kỷ 20, khi văn đàn nữ quyền đang gặp nhiều rào cản của tư tưởng phong kiến.

Từ đây, nhiều tiểu thư khuê các nhanh chóng bước ra khỏi chốn “màn che trướng rập” để nhập cuộc với thời đại, trở thành những nữ sinh Đông Khánh có tiếng duyên dáng và nết na.

Trong số họ có rất nhiều người là bậc kỳ nữ tài hoa sau này, như giáo sư Lê Thị (Dương Thị Thoa) con gái GS Dương Quang Hàm, nhà giáo Hoàng Xuân Sính – nữ tiến sĩ toán học đầu tiên ở Việt Nam...

Bên cạnh đó, trường Đông Khánh còn được nhiều người biết đến là ngôi trường của những giai nhân...

Ngôi trường của những giai nhân

Trong tâm trí người Hà Nội xưa, trường nữ sinh Đông Khánh nổi

tiếng với những cô học trò xinh đẹp đầy mộng mơ, hồn thiên thuốt tha trong tà áo dài đã trở thành một miền kí ức khó phai.

Một ngày cuối tháng 5, tại căn nhà nằm khuất sâu trong con ngõ nhỏ Võ Thị Sáu, Hai Bà Trưng, Hà Nội, chúng tôi có dịp gặp gỡ bà Viên Thị Thuận, năm nay 94 tuổi, một trong những nữ sinh Trưng Khánh thuở nào.

Thời gian dẫu nhuộm màu tuổi tác, nhưng vẫn quý phái, thanh tao của giai nhân Hà thành ngày đó vẫn toát ra từ người đàn bà 94 tuổi cõu thập cõu lai hy này.

Bằng chút giọng nhỏ nhẹ với phong thái đoan trang, bà Thuận kể: “Muốn vào trường Trưng Khánh học, các học trò phải vượt qua các kỳ thi gặt gao, chỉ ai thực sự học giỏi mới được vào trường Trưng Khánh”.

Theo bà Thuận, ngày xưa nữ sinh Trưng Khánh được học toàn diện, họ không chỉ được dạy văn hóa, dạy tiếng Pháp mà còn được dạy nữ công gia chánh, hát, đàn piano, thể dục thể thao.

Bên cạnh đó, trường còn dạy thêu thùa may vá, cách tắm và chăm sóc cho trẻ sơ sinh, cách chi tiêu sao cho hợp lý bằng cách

phân loại ra tiếu điện, tiếu nước, tiếu ăn...

Ngày đó, nữ sinh Đặng Khánh nổi tiếng không chỉ thông minh, xinh đẹp mà còn hết sức nết na thủy mì. Ai cũng dịu dàng đài các, rụt dũi đa cảm nhưng vô cùng kín đáo, tề nhị. Dù có thích ai họ cũng chỉ giữ kín trong lòng hoặc gửi gắm vào những trang lưu bút.

Cụu nữ sinh Đặng Khánh cho biết: “Ngày đó cuộc sống của chúng tôi nói riêng và các tiếu thư đương thời nói chung rụt lãng mạn. Chúng tôi thường đọc thơ và chép thơ vào những quyển lưu bút”.

Một cô bạn cùng lớp bà Thuận, so với các bạn có phần cá tính, mạnh mẽ hơn nhưng tâm hồn cũng không kém phần lãng mạn, cô là con gái một bác sĩ.

Cô bạn này có tình cảm với thầy giáo dạy thể thao người Pháp, đẹp trai và phong độ. Bị các bạn trong lớp phát hiện, trêu đùa, cô thường hay ngượng ngùng.

Rồi mỗi tình đơn phương đó cũng sớm kết thúc khi thầy giáo kết hôn cùng người phụ nữ khác. Còn cô thì gửi nỗi buồn da diết của mình tình đầu tan vỡ vào những quyển sổ lưu bút.

Bà Viên Thị Thuận cho biết thêm, các nữ sinh Đặng Khánh thường mặc áo dài thướt tha, tóc mái dài mượt, gọn gẽ gọn trường.

Đặc biệt, theo nội quy nhà trường, không ai được phép trang điểm khi đi học. Thế mà các nữ sinh Đặng Khánh lại rất đẹp, đẹp đến hút hồn khi nào bao trái tim nam sinh các trường THPT, ĐH phải si mê, ngỡ ngàng. heo đó nam nữ học riêng, buổi chiều tan học, nam sinh từ các trường khác thường mon men đến cổng trường Đặng Khánh, đứng ngòm, nhìn trộm từ xa lúc các cô gái tan học về. Hều như chàng trai nào cũng mơ được làm quen với một nữ sinh Đặng Khánh.

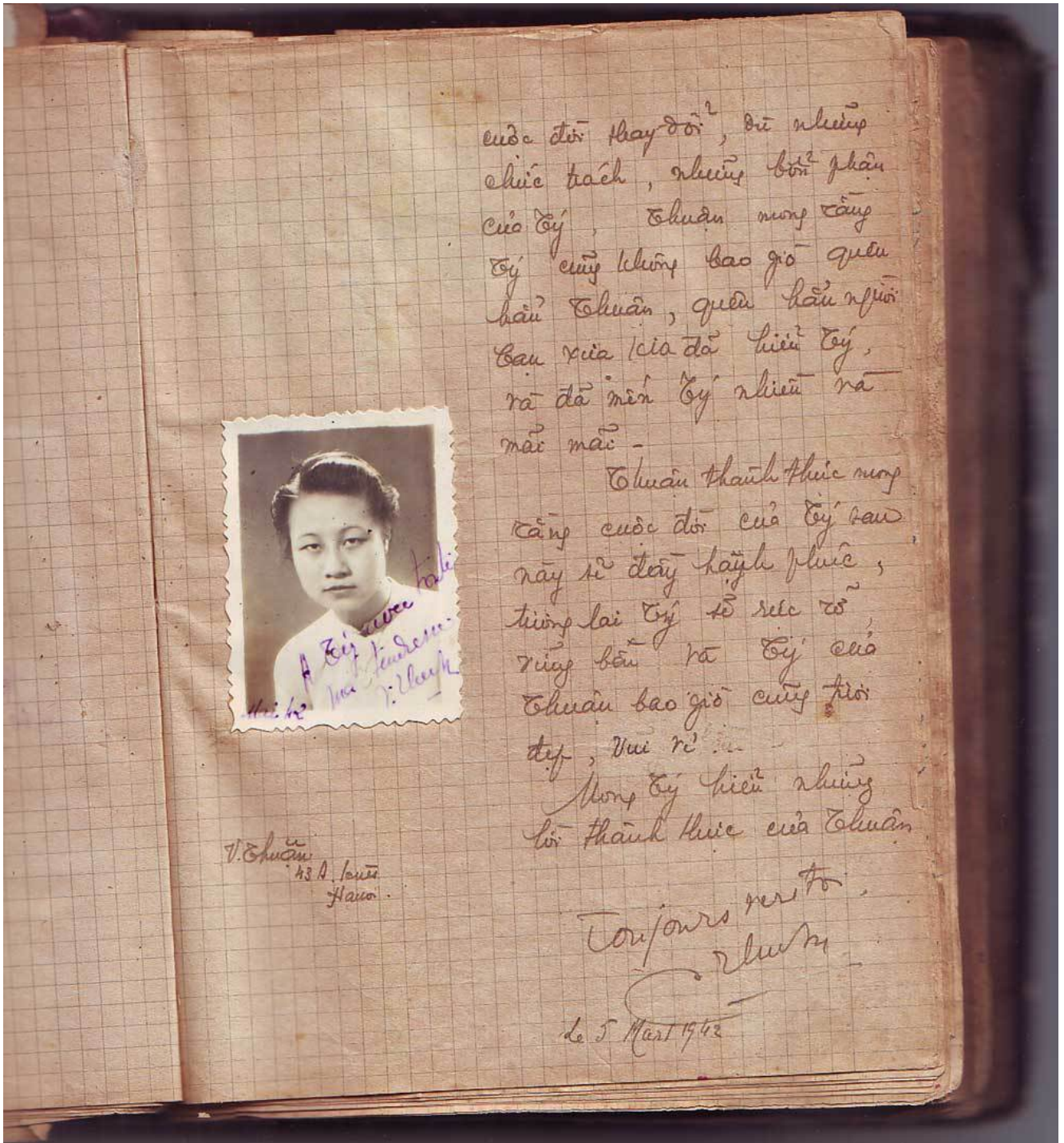
Họ coi đó là niềm hạnh diện, tự hào để khoe với bạn bè, nhưng điếu này quả là chuyện khó, bởi mỗi nữ sinh Đặng Khánh luôn

lạnh như băng, thâm trầm như biển sâu. Với họ nữ sinh Đặng Khánh luôn là... một ẩn số.

Tác giả bí ẩn của bài thơ “Hai sắc hoa ti gôn”

Bà Thuận cho biết, học sinh nữ từ các tỉnh miền Bắc về đây học tập, phần lớn là con gái gia đình trung lưu, có địa vị trong xã hội. Vào thời gian bà Thuận học năm 3 ở trường Đặng Khánh, có người bạn rất xinh đẹp, tên là Phạm Thị Lý (SN 1922, quê ở Phụng Lý).

Người bạn này của bà được mệnh danh là hoa khôi trường Đặng Khánh, xinh đẹp, thông minh nhưng gia đình muốn bà lấy một người chồng bà không có tình cảm. Vì có tâm hồn đa sầu, đa cảm nên khi phải lấy người mình không yêu, bà rất buồn bã.

cuộc đời thay đổi, dù những
 chiếc tách, những bồn phân
 của Tý, Chuẩn mong rằng
 Tý cũng không bao giờ quên
 hân Chuẩn, quên hân người
 bạn xưa kia đã tiễn Tý,
 ra đã miền Tý nhiều ra
 mãi mãi -

Chuẩn thành thực mong
 rằng cuộc đời của Tý sau
 này sẽ đầy hạnh phúc,
 tương lai Tý sẽ rực rỡ,
 sống bên ra Tý của
 Chuẩn bao giờ cũng tươi
 đẹp, vui vẻ...

Mong Tý hiểu những
 lời thành thực của Chuẩn

V. Chuẩn
 43 A. Louis
 Hanoi

Toujours votre
 Chuẩn

le 5 Mars 1942

Bà Viên Thị Thuận chia sẻ: “Cũng có thể trong lòng bà ấy đã có ý trung nhân nào khác nhưng ở thời kỳ nữ quyền vừa bắt đầu những bước đi đầu tiên, vẫn mang nặng tư tưởng phong kiến thì việc dành tình cảm cho người con trai nào đó, dù “tình trong như đã, mặt ngoài còn e” là điều không thể. Nên khi phải vỡ lòng bà ấy rất buồn... Trước khi vỡ lòng, bà Phạm Thị Lý đã sáng tác bài thơ ‘Hai sắc hoa ti gôn’ gửi đăng báo bằng bút danh TTKH, với mục đích giấu tên.

Bà không ngờ được bài thơ mình sáng tác trong cái giây phút

ngẫu hứng lại trở nên nổi tiếng cho đến ngày nay. Hôm đó, bà Lý cùng tôi đến tòa soạn gửi bài thơ rồi đi thong nên chẳng ai tìm được tác giả”.

Bà Thuận cũng cho biết thêm: “Trước khi gửi đăng báo, bà Lý từng đọc cho các bạn trong lớp nghe...”.

Sau này, rất nhiều bài viết được đưa ra để xác định tác giả thực sự nhưng đều dừng lại ở mức độ nghi vấn, vì tác giả bài thơ chưa bao giờ lên tiếng xác nhận.

Hình như, dù là cuộc hôn nhân “ép buộc” nhưng cuộc đời bà lại vô cùng hạnh phúc. Có thể vì thế, những cảm xúc đầu đời cùng bài thơ “Hai sắc hoa ti gôn” được bà Lý cất gọn trong kí ức.

Vợ chẳng bà sinh được 10 người con, sau này bà theo chồng sang Mỹ định cư và mất ở tuổi 80. Và, tác giả của một bài thơ nổi tiếng giờ vẫn là bí ẩn trong văn đàn.

Một nữ sinh nổi tiếng khác của trường Đông Khánh, không thể không nhắc đến là GS Lê Thị tên thật là Dương Thị Thoa, con gái của GS Dương Quang Hàm.

Bà cùng các anh chị em được cha mẹ cho ăn học tẹt tẹt ngay từ

khi còn nhỏ. Bà chính là một trong hai nữ sinh đã kéo cờ trong ngày độc lập đầu tiên tại Quảng trường Ba Đình lịch sử ngày 2/9/1945.

80 năm đã trôi qua, nữ sinh trường Trưng Vương cùng khóa bà Thuận chỉ còn lại vài người. Nhưng mỗi dịp có cơ hội gặp gỡ, họ vẫn tranh thủ ngó lại hàn huyên và ôn lại những kỷ niệm vàng son thủa nào...

--

(Theo : Vietnam.net)